nõdum laudator meus eris. Primo ergo corrigere
a via pessima: incipe viuere bene: intellige qꝛ nõ cor-
Ps.36. rigeris nisi dono dei. A dño eñ gressus homĩs diri-
gunt. Hoc cum intellexeris: faue ⁊ alijs: vt sint qð ⁊
tu es: qꝛ hoc eras ⁊ tu: qð ⁊ illi sunt. Faue quãtũ po-
tes: ⁊ noli desperare: nõ eñ vsqꝫ ad te diues ẽ de⁹. Nõ
ergo laudat qui male viuẽdo offendit dominũ: non
laudat: qui cũ iam ceperit bene viuere: de suo putat
esse qð bene viuit: nõ acceptũ a deo. Nec ille laudat:
qui cũ sciat se qð bñ viuit: accepisse a deo: tamẽ vsqꝫ
Luce.18. ad se vult esse diuitẽ deũ. Ille itaqꝫ qui dicebat: Gra
tias tibi ago deus qꝛ non sũ sicut ⁊ ceteri homĩes: in-
iusti: raptores: adulteri: sicut ⁊ publicanus iste: nõne
ibi habebat vnde diceret: dona ⁊ publicano huic qð
mihi donasti: supple ⁊ mihi que nõdum dedisti? Sed
Ps.108. iam quasi saturatus ructabat: nõ dicebat: Ego autẽ
Luce.18. egen⁹ ⁊ paup: qð dicebat publican⁹ ille: Dñe ꝓpiti⁹
esto mihi peccatori. Ideo descẽdit iustificat⁹ publi-
canus: magis qꝫ ille phariseus. Ergo audite qui bñ
viuitis: audite q male viuitis: sacrificiũ laudis glori-
ficabit me. Nemo m̃ offert h sacrificiũ laudis: ⁊ ma-
lus est. Nõ dico: nõ h mihi offerat malus: sed nemo
mihi hoc offert malus. Qui eñ laudat bonus est: qꝛ
si laudat etiã bene viuit: qꝛ si laudat: non solũ lingua
laudat: sed ⁊ vita cũ lingua cõsentit. Sacrificiũ lau-
Iter q. dis glorificabit me. Et tibi via est: in qua ostẽ-
H dam illi salutare dei. In sacrificio laudis via ẽ:
q illi ostendã salutare dei. Qð est salutare dei? Chri-
stus iesus. Et quõ in sacrificio laudis nobis ostendit
christ⁹? Quia christus cũ gratia venit ad nos. Hec
Gal.2. dicit aplus: Viuo autẽ iam non ego: viuit xp̃o in me
christ⁹. Qð aũt in carne viuo: in fide viuo filij dei: q
me dilexit: ⁊ tradidit semetipm ꝓ me. Agnoscant g
Matth.9. peccatores: qꝛ non opus esset medicus si sani essent.
Roma.5. Etenim christ⁹ ꝓ impijs mortuus est. Cum g agno-
scunt impietates suas: ⁊ primo imitant publicanum
Luce.18. illũ dicentẽ: Dñe ꝓpitius esto mihi peccatori: osten-
dunt vulnera: implorãt medicũ. Et qꝛ nõ se laudãt:
Cor.1. sed rephendũt se: vt qui gloriat: non in se: sed in dño
gloriet: agnoscũt causam aduẽtus christi: qꝛ ideo ve-
Timoth.1. nit vt peccatores saluos faceret: Qꝛ iesus christ⁹ ve-
nit inquit: in hũc mũdum peccatores saluos facere:
quor pmus ego sum. Proinde illos iudeos de ope
suo gloriãtes: sic arguit idẽ aplus: vt eos diceret ad
gratiã nõ ptinere: qui meritis ⁊ opibus suis mercedẽ
deberi arbitrabant. Qui ergo ad gratiã se scit ptine-
re: qð est christ⁹: ⁊ qð ẽ christi: nouit: qꝛ indiget gra-
tia. Si gratia vocat: gratis dat. Si gratis dat: nul-
Roma.4. la merita tua ꝑcesserũt vt det. Nam si ꝑcesserũt me-
rita tua: merces nõ imputat ꝫm gratiã: sed ꝫm debi-
tũ. Si g dicis ꝑcessisse merita tua: te vis laudari non
deũ: ideo nõ agnoscis christũ: qui venit cum gratia
dei. Cõuerte g te ad merita tua: vide illa mala fuisse:
vt nõ tibi deberet nisi suppliciũ: nõ ꝑmiũ. Et cum vi-
deris qd tibi p meritũ debeat: agnoscis quid p gra-
tiã donet: et sacrificio laudis glorificas deũ. Ibi est
eñ via: in qua noueris christũ salutare dei.

Explicit Tractatus de ps̃. XLIX.

Incipit Tractatus de ps̃. L. et vltimo prime
quinquagene.

Prefatio.

Altitudinis hui⁹: nec frequẽtia fraudãda ẽ:
m nec infirmitas onerãda. Silentiũ petim⁹ et
quietẽ: vt vox nostra post hesternũ laborẽ possit ali-
quãtis virib⁹ ꝑdurare. Credendũ est charitatẽ ve-
strã: nõ ob aliud hodierno die copiosius cõuenisse:
nisi vt oretis ꝓ eis qs absentia facit alienos ⁊ puer-
sus affectus. Neqꝫ eñ loqmur de paganis: neqꝫ de
iudeis: sed de christianis. Neqꝫ de his adhuc cathe-
cuminis: sed de multis etiã baptizatis: a quor laua-
cro nihil distatis: ⁊ eor tñ cordi dissimiles estis. Or
multos eñ hodie fratres nr̃os cogitam⁹ ⁊ plãgim⁹
ire i vanitates ⁊ insanias mendaces: negligere q vo- Ps.39.
cati sunt. Qui si forte in ipso circo aliqua ex causa ex-
pauescãt: cõtinuo se signant: et stant illic portãtes in
fronte vnde abscederẽt si h in corde portarẽt. Dep-
canda est misc̃dia dei: vt donet intellectũ ad ista dam
nãda: ⁊ affectũ ad fugiẽda: ⁊ misericordiã ad ignoscẽ
da. Oportune g de penitẽtia psalm⁹ hodie cantatus In li. 50. home-
est. Loqmur ⁊ cũ absentib⁹. Erit ad eos vox nostra: lia. 21. A. i me.
memoria vr̃a: Nec vt saucios ⁊ languidos negliga-
tis: sed vt facili⁹ sanetis: sani ꝑmanere debetis. Cor-
rigite arguẽdo: ꝯsolamini alloquẽdo: exemplũ ꝑbe-
te bñ viuẽdo: Aderit eis q affuit ⁊ vobis: Nõ enim
vobis iam ista picula ꝑtergressis: fons misericordie
dei ꝑcisus est. Qua venistis: veniẽt: q trãsistis: trãsi-
bunt. Molestũ est quidem ⁊ nimiũ piculosum: imo
pniciosum ⁊ ꝓ certo exitiabile: quod sciẽtes peccãt.
Aliter eñ ad has vanitates currit qui vocem christi
cõtemnit: aliter ille q nouit qd fugiat. Sed nec de ta-
libus desperari debere: iste psalmus ostendit.

Inscribit enim titulus eius:

Psalmus ipsi Dauid: cũ venit ad eum B
Nathan ꝓpheta: qꝛ intrauit ad Bersabee.

Ersabee erat mulier vxor aliena: cum dolo-
b re quidẽ dicim⁹ ⁊ tremore: sed tamẽ de⁹ no-
luit taceri: qð voluit scribi. Dicã ergo nõ qð In li. 50. home-
volo: sed qð cogor. Dicã non exhortãs ad imitatio- lia. 21. B.
nẽ: sed instruens ad timorẽ. Huius mulieris vxoris
aliene pulchritudine captus rex ⁊ ꝓpheta dauid: ex
cui⁹ semine ꝫm carnẽ dñs ventur⁹ erat: adulterauit
eam. Hoc in isto psalmo non legit: sed in titulo eius
apparet: In libro autẽ regnor plenius legit. Vtraqꝫ 2. Reg. 11.
scriptura canonica est: vtriqꝫ sine vlla dubitatione a
christianis fides adhibẽda est: Cõmissũ atqꝫ cõscri-
ptũ est. Hui⁹ etiã maritũ in bello occidendũ curauit:
Homicidio auxit adulteriũ: Et post h factũ: missus
est ad eum nathan ꝓpheta: missus a dño qui eum ar- Ibidem. ca. 12.
gueret de tanto cõmisso. Quid caueãt homĩes dixi-
mus: Quid xp̃o si lapsi fuerint imitentur: audiamus.
Multi eñ cadere volũt cũ dauid: ⁊ nolũt surgere cũ
dauid. Nõ g cadẽdi exemplũ ꝓpositũ est: ꝫ si cecide-
ris resurgẽdi. Attẽde ne cadas: Nõ sit delectatio mi
nor: lapsus maior: ꝫ sit casus maior: tremor mino-
rũ. Ad h ꝓpositũ ẽ: ad h scriptũ ẽ: ad h in eccl̃ia sepe
lectũ atqꝫ cantatũ. Audiãt q nõ ceciderũt ne cadant:
audiãt q ceciderũt vt surgãt. Tanti viri pctm̃ nõ ta- C
cet: ꝑdicat i eccl̃ia. Audiũt male viuẽtes: ⁊ qrũt sibi
patrocinia peccãdi: Attendũt vñ defendãt: qð cõmit
tere pauerũt: nõ vñ caueãt qð nõ cõmiserũt: ⁊ dicũt
sibi: Si dauid: cur non ⁊ ego? Inde aĩa iniqor: g cũ 2. Reg. 11.
ꝓpterea fecerit: qꝛ dauid fecit: ideo pei⁹ qꝫ dauid fa-
cit. Dicã hoc ipsũ si potero plani⁹. Dauid nullũ sibi
ita ad exemplũ ꝓposuerat: vt tu. Ceciderat lapsu cu-
piditatis: nõ patrocinio sanctitatis: Tu tibi tanqꝫ sã
ctũ ꝓponis vt pecces: non imitaris ei⁹ sanctitatẽ: sed

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0201
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG